No 25. 1842.

BREDASCHE COURANT.

STAAT-, LETTERKUNDIG- EN WETENSCHAPPELIJK NIEUWS-BLAD.

Donderdag 24 Februarij.

BEKENDMAKING.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD BREDA, ontvangen hebbende eene missive van den Heere Controleur van 's Rijks Belastingen, van den 21 Februarij 1842 n°. 51, ten geleide van het Kohier der Grondbelastingen op de gebouwde en ongebouwde Eigendommen, binnen deze Stad, over den Jare 1842, door Z. E. den Heere Staatsraad Gouverneur dezer Provincie, op den 1. Februarij jl. executoir verklaard.

Brengen zulks ter kennisse van de belanghebbenden, en dat hetzelve Kohier, den tijd van *tien* dagen, in te gaan van heden, ter Stads-Secretarij, op de gewone dagen en uren, voor de Contribuabelen ter inzage zal voorhanden liggen, met berigt verder, naar aanleiding van het besluit van welgemelde Gouverneur van den 14 Januarij 1842 C N°. 5 (Prov. blad N°. 5), dat zij gehouden zijn, hunne quota's bij elk verschenen een 12de gedeelte, aan te zuiveren op poene van anderzins daartoe te worden geconstringeerd; alsmede, dat de tijd, tot het indienen van reclames, (door tusschenkomst van den Heer Controleur) wegens te hoogen, verkeerden of dubbelen aanslag, wederom is vastgesteld op drie maanden, te rekenen van den dag der afkondiging des Kohiers; en dat bij deze bezwaren zullen behooren te worden overgelegd, eene duplicaat-kwitantie, aantoonende dat de verschenen termijnen tot den dag zijn aangezuiverd en een extract uit den kadastralen perceelsgewijzen legger, houdende aanduiding der Sectien en Nommers van de perceelen, den adressant in de gemeente toebehoorende, en het op den legger voorkomende bedrag van het Kadastraal, belastbaar inkomen.

Wordende verder naar aanleiding van Art. 3 van voormeld Provinciaal besluit ter kennisse van de belastingschuldigen gebragt, dat van allen overgang van eigendom, welke vóór het einde des afgeloopen Jaars mogt hebben plaats gehad, doch die niet in de Verzamelingsleggers [illegible] nomen worden, de overschrijving op de kohieren der grondbelasting, door de belanghebbenden, hetzij kooper of verkooper, schriftelijk kan worden gevorderd, des echter, dat door partijen aan den ontvanger der Directe Belastingen dien het aangaat, moet worden vertoond, de voor het einde des vorigen Jaars, bij den Bewaarder der Hypotheken en het Kadaster, van het Arrondissements waarin de goederen gelegen zijn, behoorlijk overgeschreven akte, waaruit de overgang van eigendom blijkt, waarbij tevens moet worden overgelegd, om bij den Ontvanger te worden behouden, een Extract uit den perceelsgewijze legger des kadasters, afgegeven na de gedane overschrijving en betrekkelijk tot de perceelen, het perceel of gedeelte des perceels in den overgang betrokken, waaruit moet blijken, dat ook in de kadastrale registers, de overschrijving van de bedoelde eigendommen werkelijk heeft plaats gehad.

Terwijl voorts tot informatie dient, dat de eigenaars van woonhuizen, die het geheele Jaar, van 1 Januarij tot ultimo December 1842, zullen zijn onbewoond gebleven, de teruggave voor de bedoelde belasting kunnen reclameren, mits zich daartoe in de eerste maand van het opvolgend dienstjaar, op de vorenbedoelde wijze adresserende.

BREDA, den 21 Februarij 1842.

DE ROY, vt.

Ter ordonnantie van dezelven,

De Secretaris der Stad;

H. W. SCHAUIKES.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 20sten Februarij.

Het dagblad *le Temps* blijft verzekeren dat het traktaat betrekkelijk den slavenhandel van de zijde van Frankrijk niet zal geratificeerd worden, tenzij met eenige wijzigingen, die het bestuur vermeent hetzelve door de kamer aanbevolen te zijn en betrekking zouden hebben op de bepaling der streken waar het onderzoek mag geschieden en het getal der kruisers. Naar men voorts wil, zou er weder eene groote verkoeling tusschen het kabinet der Tuileries en dat van Londen zijn ontstaan, ten gevolge van de pogingen van het eerstgenoemde kabinet tot wijziging van het bedoeld traktaat.

— De portugesche gezant heeft eergisteren eene lange conferentie met den heer *Guizot* gehad en zich daarop naar de Tuilerien begeven.

— Het dagblad *le Droit* vermeldende dat de belgische gezant, *Lehon*, op disponibiliteit gesteld is, zegt tevens dat de schuldeischers van deszelfs broeder, den notaris, binnen kort tot eene bijeenkomst zouden opgeroepen worden, waarin hun voorstellen van de zijde van eerstgenoemden zouden gedaan worden.

— De drukker van *la Mode* heeft heden wederom geweigerd een stuk van den redacteur in het blad te plaatsen, getiteld: *de oudste zoon van Lodewijk-Philips.*

— De beroemde diplomaat, graaf *Pozzo di Borgo*, die van 1814 tot 1835 Russisch ambassadeur bij het Fransche hof is geweest en van 1835 tot 1839 diezelfde betrekking in Engeland heeft waargenomen, is dezer dagen te Parijs overleden. Hij was, even als *Napoleon*, op Corsica geboren.

— De heer *Dupuch*, bisschop van Algiers, die onlangs te Marseille is terug gekeerd, begeeft zich naar Rome. Men verzekert, dat hij van het Fransche gouvernement de vergunning en de benoodigde gelden ontvangen heeft tot het laten bouwen van 10 nieuwe kerken in Fransch-Afrika. Eene som van 350,000 franken is bovendien tot de vergrooting van zijne hoofdkerk verleend. Het groote seminarium in de stad Algiers en niettegenstaande onderscheidene zwarigheden ook het kleine seminarium aldaar, dat slechts 12 leerlingen kan bevatten, zijn wettelijk erkend.

— Het dagblad van Bayonne, *la Sentinelle des Pyrenées*, behelst in zijn nommer van den 15den Februarij het volgende:

» Gewigtige gebeurtenissen worden in het Schiereiland tegen het aanstaande voorjaar voorbereid. Er wordt eene uitgestrekte zamenzwering tegen de Spaansche vrijheid gesmeed.

» Zie hier welk plan de contra-revolutionnairen, die overigens hunne beloofden [illegible] tamad:

» De carlisten en christinos hebben een verbond aangegaan; *Don Carlos*, zijne ballingschap moede, heeft zijne ijverigste aanhangers aangeschreven en uitgenoodigd, om zijne banier op te steken en *Villareal* tot bevelhebber der Baskische provincien benoemd, welke men in naam der *fueros* (priviligien) zou in opstand brengen. Aan den anderen kant zou de gematigde partij het masker van republikeinschgezindheid aannemen, en den opstand tot Katalonie, Valencia en Andaluzie doen overslaan.

» Hetgeen ons aan deze geruchten eenig geloof doet hechten, is, dat de vlugtelingen ten gevolge der gebeurtenissen van October, vroeger zoo zeer ter nedergeslagen, hunne vreugde thans niet kunnen bedwingen; sedert eenige dagen laten zij zich weder op dien toon van grootspraak uit, welken men altijd bij uitgewekenen waarneemt, wanneer zij op het punt zijn eenen grooten slag te slaan. Zij gaan zelfs zoo ver van te verklaren, dat zij van den bijstand der Fransche regering verzekerd zijn, en dat deze eerst onderhands, doch zoodra de omstandigheden het zullen toelaten, openlijk verleend zal worden.

» Wij zijn overtuigd, dat in dit een en ander overdrijving plaats heeft, maar moeten echter bekennen, dat verscheidene daadzaken, die onder onze oogen voorvallen, hunne verwachtingen schijnen te bevestigen. Waarom zijn de generaal *Jaureguy (el Pastor)* en de heer *Ribed van Pampeluna* binnen onze muren teruggekeerd? Met welk doel houdt zich de beruchte *Aviranetta*, in geheime kuiperijen doorleerd, in onze stad op? Voor wien en waartoe maakt men thans in het arsenaal te Bayonne elf milioen patronen? Waarom koopt de militaire agent voor de levensmiddelen heimelijk eene groote menigte meel, boonen en haver op? enz., enz."

De legitimistische dagbladen loochenen intusschen het bestaan van een verbond tusschen de Carlisten en de Christinos, ten einde eene nieuwe omwenteling in Spanje tot stand te brengen.

— De *Moniteur Parisien* verzekert, dat *Cabrera* zich niet in de hoofdstad bevindt.

— Terwijl men het reeds voor genoegzaam bewezen hield dat *Christophorus Columbus* niet te Genua, zoo als vroeger geloofd werd, maar in de gemeente Cogoloto is geboren, betwist *Calvi* in Corsica thans deze toevallige eer aan die beide plaatsen, en levert bewijs

stukken welke de aandacht der geleerden in vrij hooge mate bezig houden.

— Heden, uit hoofde van den zondag, geene fonds-notering.

Van den 21sten. — Heden ten een ure is de raad van ministers, onder voorzitting van den koning, weder op de Tuilerien vergaderd geweest.

Gisteren avond waren de heeren *Guizot*, de admiraal *Duperré*, de maarschalk *Soult*, de minister *Duchatel* en de voornaamste leden van den diplomatieken raad in 's konings kabinet vereenigd.

— Heden morgen vroegtijdig heeft de britsche gezant lord *Cowley* een koerier naar Londen afgezonden, zoo men denkt het laatste antwoord van ons kabinet nopens de kwestie van het onderzoek der schepen in het traktaat opzigtelijk den slavenhandel overbrengende.

In het *Journal des Débats* leest men heden over deze zaak alleen het volgende:

„Heden, 20 Februarij, is het de overeengekomen verschijndag voor de uitwisseling der ratificatien van het traktaat betrekkelijk den slavenhandel; de *Morning-Post* van den 18den kondigt aan, dat de ratificatie van de zijde van Frankrijk uitgesteld is geworden, en het fransche gouvernement wijzigingen verlangd heeft waarover nog gehandeld wordt. Het gouvernement der Vereenigde Staten heeft, naar men zegt, verklaard dat het zich aan de gevolgen van het gestelde regt van onderzoek niet zou onderwerpen, noch van de zijde van Engeland, noch van die van Frankrijk, noch van eene der andere contracterende partijen."

— De maarschalk *Gérard* lijdt tegenwoordig aan eene toenemende oogverzwakking.

— Berigten uit Madrid tot den 14den dezer houden weinig bijzonders. Nog waren de gedeputeerden bezig met het bediscussieren van het adres van antwoord; de beraadslagingen liepen thans over een amendement van den heer *Alonzo* die het beginsel wilde gevestigd hebben, dat voor alle soorten van misdaden de regtspleging der jury wierd ingevoerd.

— Uit Manilla waren ongunstige tijdingen ontvangen. Een Indiaan, die zich voor een zoon der Godheid uitgaf, had een aantal inboorlingen en ontevredenen om zich vereenigd; doch de oproerige hoop was door de spaansche troepen uiteengedreven.

— Ter beurze van heden (21 *Februarij*) waren genoteerd: 5 pCt. 119,20; 3 pCt. 80,25; Nap. r. 105,90; Spanje 25⅛; Rom. L. 104¾.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 19den Februarij.

De regering van Hannover heeft gelast, dat de onderscheidene kooplieden, fabrijkanten en voorname neringdoende ingezetenen geraadpleegd zullen worden over de aansluiting van het Rijk aan de Pruissische Tolvereeniging. Dien ten gevolge zijn de bedoelde belanghebbenden uitgenoodigd, om schriftelijk, in een met redenen bekleed betoog, op te geven, of zij die aansluiting voor raadzaam houden, 1°. in het algemeen belang, 2°. voor hunnen bijzonderen tak van bestaan of nijverheid.

— De akademische senaat te Heidelberg heeft aan de studenten der universiteit aldaar het duelleren verboden, op straffe van relegatie, ja zelfs het bezoeken van een buiten die stad gelegen herberg, welke als het tooneel van al de tweegevechten bekend is, met het *consilium abeundi* bedreigd.

— De Augsburger *Allgemeine Zeitung* geeft het volgende berigt uit Athene van den 3den Februarij:

„De benoeming van den heer *A. Maurokordato* tot buitengewoon gezant bij de Verhevene Porte heeft reeds plaats gehad. Hij heeft thans drukke bijeenkomsten met de verschillende ministers, en zal weldra naar Konstantinopel vertrekken. Anders is het hier in het staatkundige zeer stil. De Grieksche bank heeft aangekondigd, dat zij op heden hare operatien zal beginnen. Het ministerie houdt zich bezig met het opmaken der begrooting, die waarschijnlijk eerlang openbaar gemaakt zal worden. Aan de Turksche grenzen zijn thans vier of vijfduizend man bijeengetrokken, en, zoo het schijnt, begint men zich aan de Turksche zijde daarover ongerust te maken."

— Uit Konstantinopel wordt, van den 27 Januarij, gemeld, dat de Engelsche afgezant bij de Porte, sir *Stratford Canning*, aldaar den 21 dezer, is aangekomen, en den 26 zijn eerste gehoor bij den Sultan had afgelegd. — Volgens de berigten van *Mustapha-Pacha*, den 26 te Konstantinopel met de Turksche stoomboot *Tahiri Bahri* aangebragt, was het in Syrie volkomen rustig en de orde in het gebergte hersteld.

ENGELAND.

LONDEN, den 19den Februarij.

Het Lagerhuis houdt zich thans bezig met het voorstel van den heer *Villiers*, tegen alle inkomend regt op de granen. Die heer heeft met donkere kleuren den toestand der lagere volksklassen afgeschilderd, en dien uitsluitend aan de korenwetten geweten. Hij liet zich vinnig tegen de bewindslieden uit, die de moed niet hadden met krachtige hand aan het herstel van den lijdenden toestand der bevolking te werken. De duurte van het brood was alleen gevolg van de hooge graanprijzen.

Lord *Mahon* (eerder minister) heeft hem beantwoord, en betoogd dat de verlaging van de graanregten ook de vermindering van de arbeidsloonen ten gevolge heeft; en hij trachtte dit met de voorbeelden van Warschau en Amsterdam op te helderen. In de eerste stad had men, bij overvloed van granen, lage regten, maar ook lage werkloonen, en hierdoor stierven de arbeiders van gebrek. In Amsterdam had men mede, bij overvloed van granen, hooge graanprijzen, en hooge regten, maar ook hooge werkloonen, zoodat de arbeidslieden eene betrekkelijke welvaart genoten.

Hiertegen werd door de oppositie intusschen ingebragt, dat Engeland in eene andere gesteldheid dan Holland en Polen kan verkeeren; dat het onwedersprekelijk is, dat jaarlijks millioenen schats gevorderd worden, om van het buitenland granen te koopen, dat het bedrag dier nationale uitgaven veel minder zou zijn, indien men geene of lagere regten stelde, en dat men door deze, aan den anderen kant, beteren afvoer van onze fabrikaten zou hebben.

De fabrijkdistricten blijven bij voortduring zeer gebeten op het bewind, dat dit geen meer afdoende maatregelen nopens de granen heeft voorgeslagen. Men hoort er voortdurend van bewijzen van afkeuring tegen het bestuur. In Manchester heeft mede een talrijke volkshoop eene pop, den heer *Peel* verbeeldende, verbrand. De hertog *van Wellington* is door eenige lieden hier ter stede uitgejouwd, doch daarentegen door eene aanzienlijke menigte met blijken van onderscheiding begroet.

De voorslag van den heer *Villiers* zal zeker verworpen worden.

— Men meent hier op vrij goede gronden te vermoeden, dat het tusschen de vijf groote mogendheden gesloten verdrag tot wering van den slavenhandel niet zal worden geratificeerd. Het fransche kabinet schijnt, nadat de meerderheid van de kamer der afgevaardigden, bij de beraadslaging over het antwoord op de troonrede, zijdelings had afgekeurd, het niet gewaagd te hebben, hetzelve onveranderd te bekrachtigen, en het voorstel tot het brengen van veranderingen daarin schijnt thans van de zijde van het engelsche ministerie tegenstand te ontmoeten.

— De tijdingen uit de Vereenigde Staten, van het begin dezer maand, luiden eenigzins gunstiger nopens de banken, in zoo verre zich eenige vereenigd hebben om eene reservekas, tot onderlingen bijstand, daar te stellen, en andere maatregelen van voorzorg te nemen. Men vertrouwt daarop echter nog niet veel, en het blijft zelfs nog de vraag of de Pensylvanische bank de renten der schuld van dien Staat zal kunnen betalen. De actien van die bank zijn tot 20 ten honderd gedaald.

— Gisteren stonden de 3 pCt. gec. 89½; Nederl. 2½ pCt. 52¼; 5 pCt. 102; Spanje 24⅞.

BELGIE.

BRUSSEL, den 22sten Februarij.

In zitting van de kamer van vertegenwoordigers van den 19den Februarij, heeft de heer *Verhaegen* zich in hevige bewoordingen beklaagd, dat de minister van het departement voor de openbare werken voor eenigen tijd eene aanschrijving aan de ontvangers der postkantoren heeft gezonden, om opgave te hebben, niet slechts van het aantal der geabonneerden op elk dagblad, maar ook van den naam, het beroep en de woonplaats van elken geabonneerde. De spreker zag in dezen maatregel eene voorbereiding tot andere van soortgelijken aard tegen hetgeen de thans bovendrijvende partij de kwaadwillige drukpers noemde. Weldra zou het aan eenen ambtenaar euvel worden geduid, wanneer hij zich op een bepaald dagblad abonneerde. Het gold hier een indringen in het burgerlijk leven, eene soort van inquisitie. De heeren *Peeters* en *Delfosse* stemden dit laatste levendig toe. De minister voor de openbare werken, de heer *Desmaisieres*, antwoordde, dat hij werkelijk opgaven omtrent het aantal geabonneerden op de dagbladen had gevraagd, ten einde statistieke bouwstoffen in het belang der schatkist, te verzamelen. Zoo men ook de *namen* der geabonneerden had gevraagd, was dit buiten zijn weten geschied, doch hij was verre van zich daarover te schamen en zou integendeel, nu men de zaak euvel duidde, dadelijk al de postkantoren tot het inzenden der bedoelde opgaven aanschrijven. Dit gezegde werd door de ministeriele meerderheid toegejuicht, doch gaf den heer *Verhaegen* aanleiding tot de voorspelling, dat die meerderheid nog eenmaal berouw zou gevoelen aan de tot verkorting van de vrijheid der drukpers te hebben medegewerkt.

— De kamer der vertegenwoordigers heeft gisteren het eerste hoofdstuk van het budget der openbare werken gestemd; heden wordt de discussie over dat budget voortgezet. — De senaat heeft zich bezig gehouden met een ontwerp betrekkelijk wijzigingen in het tarief nopens den invoer van garen, linten, passementwerk, enz.

— Het *Journal de Bruxelles* weerspreekt dat de heeren *Falck*, Nederlandsch gezant, de generaals *d'Hane de Steenhuyze*, *Nijpels* en *Duval de Beaulieu* in de zaak van het komplot als getuigen gedagvaard waren; wel was zulks het geval met den luitenant-generaal

Duvivier, den luitenant-kolonel *Ladryère* en een kapitein der artillerie; de overige getuigen waren huiskoetsiers, en dergelijke lieden te Brussel en uit de voorsteden.

— Voor het hof van appel te Brussel wordt thans behandeld de zaak van *Adolf Bartels* tegen den administrateur der geneeskundige dienst *Vleminckx*.

— De Belgische regering begint thans maatregelen te nemen, om het stoomschip *the British Queen* in de vaart te brengen. Daartoe zullen bij voorraad uit Ostende of Antwerpen tusschen de 1200 en 1500 ton steenkolen (iedere ton van 1000 Ned. ponden) naar New-York worden overgebragt. Er zal den 7den Maart eene aanbesteding van het overbrengen dezer steenkolen door gewone Belgische zeilschepen, welke den 15den of 31sten Maart moeten vertrekken, plaats hebben. Het blijkt dus, dat het stoomschip zelf niet de noodige steenkolen voor den heen en wedertogt aan boord kan nemen.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 23sten Februarij.

Bij besluit van 19 Februarij 1842 n°. 55, heeft Zijne Majesteit benoemd in dit gewest:

tot burgemeester der gemeente Esch, in plaats van wijlen *A. van Poulum*, jonkh. *G. de Grimley*;

tot burgemeester der gemeente Baardwijk, in plaats van wijlen *J. Loeff*, *H. Loeff*, secretaris dier gemeente;

tot secretaris der gemeente Budel, in plaats van wijlen *P. Rutten*, *A. Rutten*;

tot secretaris der gemeente Maasheze en Soerendonck, in plaats van evengenoemde *P. Rutten*, *L. van der Sanden* burgemeester van laatstgenoemde gemeente;

— Bij besluit van den 17den Februarij jl., n°. 75, heeft Zijne Majesteit aan den heer *P. F. C. Brunings* op zijn daartoe gedaan verzoek, een eervol ontslag verleend als militie-commissaris in het ressort Zutphen, onder betuiging van Hoogstdeszelfs bijzonder welgevallen wegens de belangelooze waarneming dier betrekking door den ontslagenen, gedurende een tijdvak van zes jaren, en in deszelfs plaats tot militie-commissaris in de provincie Gelderland benoemd, den gepensioneerden luitenant-kolonel der infanterie, *J. W. Techters*.

— Aan den heer *G. L. de Liagre* is, op zijn verzoek; eervol ontslag verleend als consul der Nederlanden te Antwerpen; — en is de heer *R. J. A. Cenie* benoemd tot consul-generaal residerende aldaar.

— Bij besluit van den 14 dezer, n°. 61, is de 2de luitenant *P. J. Worm*, van het 10de regement infanterie, in zijnen rang en anciennetei overgeplaatst bij het wapen der infanterie van het leger in Oostindië.

— Z. M. de Koning-Groothertog heeft den heer *J. W. van der Biesen*, consul van Saksen Coburg Gotha, in de Nederlanden, te Amsterdam, benoemd tot ridder van de orde van den Eikenkroon.

— In verband met het bij ministeriële beschrijving van 28 Augustus laatstleden voorgeschreven onderzoek naar de gevolgd wordende handelwijze, betrekkelijk het afgeven van geleibiljetten tot aflevering aan particulieren van hoeveelheden meel van tien ponden en daarboven, heeft Zijne Exc. de minister van Financiën, bij resolutie van den 7 December 1841, n°. 89, en 25 Januarij 1842, n°. 62, te kennen gegeven, dat hij, na inzage en overweging van de verschillende berigten, vermeent er geene zwarigheid in te behoeven te zien, dat aan de meelverkoopers worde vrijgelaten de uitslag van meel boven de tien ponden op geleibiljetten, mits deze geleibiljetten niet worden afgegeven dan op vertoon van eene quitantie van betaalden accijns of ander bewijs van wet tegen inslag, hetwelk, in verband met art. 42 45 en 49 der wet op het gemaal van den 28 Maart 1833 (*Staatsblad* n°. 3), niet onder mag zijn dan ééne maand, met dien verstande dat, ingeval er eene peiling heeft plaats gehad, en dus alle bewijzen van inslag zijn ingetrokken, het bewijs der peiling mede als bewijs van wettigen inslag gedurende ééne maand zal gelden; moetende steeds al de uitgeslagen hoeveelheden op den rug der quitantien of van het bewijs behoorlijk worden afgeschreven.

— Ten gevolge van den last, bij art. 8 van het koninklijk besluit van 2 Januarij 1842, n°. 61, aan zijne Exc. den Minister van Binnenlandsche Zaken opgedragen, is door Zijne Exc. aan de gewestelijke autoriteiten eene algemeene opgave verzocht van de in hare provincie aanwezige schoolonderwijzersplaatsen, waarmede thans kerkelijke bedieningen verbonden zijn, ingerigt overeenkomstig eenen daarbij gevoegden model-staat. In de laatste kolom zal opgaven moeten worden gedaan, indien er hier of daar regten mogten aanwezig zijn, die aan de splitsing van des verpligte vereeniging der onderwijzersbetrekking met kerkelijke bedieningen voor het vervolg in den weg zouden staan.

— Uit 's Bosch schrijft men het volgende:

» Den 18den dezer had hij het alhier gevestigde departement der maatschappij *tot Nut van 't algemeen*, des avonds, in eene buitengewone openbare vergadering, waarbij de meeste burgerlijke en militaire autoriteiten, benevens een aantal bijzondere personen van hier en elders, tegenwoordig waren, de plegtige uitreiking plaats der eer- en erkentelijkheidsblijken van twee ingezetenen dezer stad, genaamd *Josephus van Baelen* en *Johannes Smits*, waarvan de eerste, voor eenigen tijd, bij herhaling, een kind, dat, in het water gevallen zijnde, in onmiddelijk doods-gevaar verkeerde, daaruit gered had met kloekmoedig beleid en eigen levensgevaar; terwijl de tweede, in den vorigen winter, eene vrouw, die aan een' trap in het water der binnen Dieze geraakt was en aan welker redding men wanhoopte, met bijzondere moedsbetoon, inspanning, volhardend pogen en dreigend doodsgevaar voor hem-zelven, aan het leven had teruggegeven. Aan elk hunner was door het hoofdbestuur der gemelde maatschappij de bronzen medaille, benevens eene meer of mindere geldsom toegekend.

Door hetzelfde hoofdbestuur was, op voordragt van gemeld departement, de hoogste eerprijs toegewezen aan eene dienstbode, en de uitreiking daarvan had terzelfde vergadering plaats.

De bedoelde dienstbode, genaamd *Rène Coulon*, geboortig van Mouscroen in West-Vlaanderen, en thans met haren meester, den heer *Kooy*, arrondissements-inspecteur der belastingen te Eindhoven, in laatstgenoemde stad wonende, bevond zich in het jaar 1830 in dienst van dien heer toenmaals als ambtenaar te Gent gevestigd. De opstand der Zuidelijke gewesten, ook tot die stad doorgedrongen zijnde, deed aan den heer *Kooy*, herkomstig van de Noordelijke provincien, alle de daaraan verbonden onaangenaamheden en gevaren ondervinden, zoo dat hij, eerst zijne echtgenoot en kinderen in veiligheid hebbende moeten stellen, eindelijk genoodzaakt was zelf te vlugten; gedurende eenen dienstijd van elf jaren, vele bewijzen van gehechtheid en trouw gegeven hebbende, betoonde gezegde dienstmaagd die in de hoogste maat bij den benarden toestand, waarin zij het gezin van haren meester gebragt zag, en het was daaraan, gelijk aan hare moed, beleid en volharding, dat de heer *Kooy* de afwending van lijfsgevaar en het behoud zijner bezittingen, die hij aan de zorg van zijne getrouwe dienstbode had moeten overlaten, te danken had. Geen wonder dat aan haar de gouden medaille der maatschappij, benevens een vererend getuigschrift, werd toegekend.

De fungerende vice-voorzitter van het departement, de heer mr. *Van Convent Ten Oever*, na eene doelmatige inleiding, aan elk der bekroonde afzonderlijk, bij de overhandiging der toegekende eer-blijken, eene gepaste toespraak rigtende, deed, bij een omstandig verslag der handelingen en bedrijven van gemelde *Rène Coulon*, de uitnemende verdienstelijkheid dezelve, vooral uit het oogpunt van hooge zedelijke waarde, uitkomen; waarna door het bestuur-lid, den heer mr. *J. F. Mauritsz Ganderheyden*, eene doelmatige redevoering werd gehouden, waarbij, na eene doordachte en sierlijke inleiding, bijzonder de echte trouw van dienstboden jegens hunne meesters en vrouwen geschetst werd en de dienstboden zelven, die in aanzienlijk getal ter vergadering tegenwoordig waren, daartoe ernstig werden aangespoord.

Een en ander bleek, zoo wel op de talrijke vergadering, als op de bekroonden, eenen aangenamen en diepen indruk te maken, en deze belangrijke en aandoenlijke plegtigheid, waarvan het aangename en luisterijke door schoone harmonie der muzijkzaten van het 6de regement infanterie, vriendelijk toegestaan door den heer kommanderenden officier van hetzelve en aan welker hoofd zich de verdienstelijke heer kapelmeester bevond, afgewisseld werd, mogt tot algemeen genoegen afloopen.

— Men schrijft uit Woerden van den 21sten Febr., dat aldaar in het tuchthuis dien morgen is overleden, de beruchte *Constant Polari*, geboren te Wick, in Italie, den 19. Mei 1780, en befaamd door zijnen diefstal van de juwelen onzer tegenwoordige Koningin, toenmaals *Prinses van Oranje*. Na eene achtjarige tucht, welke hij, ingevolge zijn vonnis van twaalf jaren confinement en publieke tentoonstelling data 8 Maart 1834, in de strafgevangenis te Woerden doorbragt, bezweek hij eindelijk, na nog voor weinige weken des Konings genade tot zijn ontslag, ofschoon te laat, ingeroepen te hebben, in de hoop van nog voor zijnen dood zijne eenige dochter te mogen zien. De armoede en het gebrek, welke hij in vorigen levenstand nooit leerde kennen, ondermijnden reeds voor eenen langen tijd, gelijk dit bij allen onmisbaar het geval is, die vroeger een beter levenslot te beurt vielen en den kommer en het verdriet niet konden verzetten, zijne krachten sloopten schier ontzigtbaar het gebouw zijns aanzijns, tot dat een klierziekte hem op het ziekbed wierp van hetwelk hij niet meer verrees.

Gedurende zijn leven tot de zoogenaamde vrijdenkers en loochenaars van het Christendom behoord hebbende, scheen hij ook dat gevoelen tot aan zijnen dood getrouw te willen blijven; maar een bezoek van den Weleerwaarden heer *van den Burgh*, pastoor te Woerden, was voldoende om hem te bekeeren, zoo dat hij, na als een geloovig R. Katholijk al de genademiddelen der Kerk van Rome ontvangen te hebben, ook als zoodanig is gestorven, en tot aan zijnen laatsten snik het gestaafd heeft, gelijk dit ook door zijne armoede en het ontbeeren van alle verkwikking is bevestigd geworden, dat niemand dan hij aan den vroeger zoo veel gerucht gemaakt hebbenden diefstal schuldig of medepligtig was.

— Uit Zwolle wordt van den 18den geschreven:

» Gisteren avond had er in de nabijheid dezer stad weder eene gebeurtenis plaats, die, zonder eene bijzonder toevallige omstandigheid, een even noodlottig gevolg had kunnen hebben, als wij voor ruim eene maand hebben te betreuren gehad. Toen de diligence, van Amsterdam komende, over de brug der Willemsvaart reed, stortte deze in, terwijl nog de achterwielen op dezelve waren; zoodat zonder twijfel de wagen, evenals bij het vorige gelijke geval, ruggelings in het water zou zijn geraakt, indien niet een der paarden, hetwelk van de vorige keer een schrik voor alle bruggen had behouden, met zulk een vaart het rijtuig had voortgetrokken, dat hetzelve daardoor op den vasten grond is gekomen."

— In den Nieuwen Doelen te 's Hage wordt thans een mechanisch kunstkabinet van den heer *de Beersky* bezigtigd, dat de algemeene bewondering tot zich trekt. Onder anderen wordt daar een notendop gezien, die een geheel koffijhuis in zich bevat, in hetwelk men, behalve al het overige wat daartoe behoort, de biljardspelers hunne verrigtingen door een onzigtbaar mechanismus ziet uitoefenen. Een hollandsche windmolen, in eene amandelschel en eene stoomboot in een oranjeappel vervat, verrigten hunne bewegingen tot in de geringste bijzonderheden. Inzonderheid roemt men een automaat, welligt op de kleinste schaal die tot hiertoe daarvoor bekend is, vervaardigd, en door welks zamenstelling een gewigtig vraagstuk der werktuigkunde is beantwoord, waarvan men de oplossing tot hiertoe te vergeefs op grootere schaal beproefd heeft. Die automaat teekent de hem gevraagde voorwerpen, en maakt optellingen tot de hoogste getallen, sneller dan de beste rekenmeester zulks zou kunnen doen.

— De met lof onder ons bekende historische romans, *het Slot Loevenstein* en *de Schaapherder*, zijn door professor *O. L. B. Wolff* in het hoogduitsch vertaald geworden.

— De minister van binnenlandsche zaken heeft aangekondigd, dat bij de boekhandelaars *de Gebroeders van Cleef* te 's Hage, voor het publiek verkrijgbaar is gesteld de nieuw geformeerde en gegraveerde kaart van de landen van Heusden en Altena, mitsgaders van de zoogenaamde Langstraat, ten zuiden het oude Maasje, en van een gedeelte van den verdronken Zuidhollandschen Waard, met aanwijzing van de limieten van al de binnen- en buitenpolders en der gemeenten, voor den prijs van *f* 5,50.

— Het traktaat, nopens de toetreding van Luxemburg tot het Duitsche Tolverbond ziet thans het licht. Het zal ingaan met den 1 April aanstaande en duren tot den 31 Maart 1846, waarna het, des geraden geacht, telkens om de zes jaren zal worden verlengd. Z. M. de Koning van Pruissen verklaart in dit traktaat, dat Hoogstdezelve het mogelijke zal doen, dat, ingeval de Belgische wet van den 6 Junij 1839 mogt worden ingetrokken, de Luxemburgsche onderdanen van den Koning-Groothertog schadeloos zullen worden gesteld.

— In bijzondere berigten uit Stokholm van den 8sten dezer, leest men:

» Terwijl in het zuiden van Europa over buitengewoon strenge koude geklaagd wordt, beleven wij hier eenen wezenlijk ongehoorden zachten winter. Twee maanden heeft de honderddeelige thermometer, die anders in dit jaargetijde 20 of 30 graden koude teekent, slechts 2 of 4 graden aangewezen, en op dit oogenblik hebben wij 2 graden warmte. Ten gevolge van deze buitengewone weêrsgesteldheid heerschen er veelvuldige ziekten, vooral kwaadaardige koortsen, die talrijke slagtoffers wegslepen. Voorts wordt daardoor aanmerkelijk nadeel aan het land berokkend; want er is gedurende den ganschen winter geene sledebaan geweest, waardoor, bij de groote afstanden, de ijzerwerken zich niet dan met veel moeite en kosten van de noodige ertsen en brandstoffen zullen kunnen voorzien; terwijl, wanneer de winter streng is, de meeren en bergen zonder eenige moeite overgetrokken worden, en de sledebaan voor Zweden is, wat de ijzeren spoorwegen voor andere landen zijn."

ALEXANDER BURNES.

Toen nu drie jaren geleden door het britsch-indisch gouvernement het grootsche plan werd opgevat om de Europesche staatkunde en militaire taktiek in Afghanistan in te voeren, had men, tegenover vele bezwaren, de hoop gevoed, dit land, 't welk de natuur zoo buitengemeen begunstigd heeft en dat tot dus ver steeds het tooneel van de worstelingen der verschillende stammen, partijen en dijnastijen geweest was, na den zegevierenden intogt der britsche troepen en na de bevestiging van het engelsche gezag, vrede en rust, deze eerste vruchten van voorspoed en van de vordering der beschaving, waarvan het zoolang beroofd was geweest, te zullen zien genieten. Volgens de jongste tijdingen uit Indie is de hoop op deze gevolgen vooreerst zoo goed als geheel vervlogen, en zelfs wanneer het Engeland gelukt den in Afghanistan uitgebroken opstand te beteugelen, dan is het nog te denken dat de krachtige maatregelen, die men noodig kan achten om de opstandelingen te straffen en de herniewing van dergelijke voorvallen voor te komen, den invloed der europesche zeden geheel zal doen verdwijnen of voor 't minst geen wortel zal doen schieten. Het vertrouwen is verloren; de Afghanisten hebben hunne krachten beproefd, en het is te vreezen dat de Engelschen zich moeijelijk aan de andere zijde van den Indus meer zullen kunnen staande houden.

Onder de slagtoffers der volkswoede die den 2den November jl. te Kabul gevallen zijn, betreurt men in 't bijzonder *Alexander Burnes*, aan wien de aardrijkskunde veel verschuldigd is, en die het eerst op deszelfs regte waarde het land heeft leeren schatten waar hij den dood moest vinden. *Alexander Burnes* heeft geen hoogeren ouderdom dan lord *Bijron*-mogen bereiken. Hij werd te Montrose in Schotland den 16den Mei 1805 geboren. Na zijne eerste studien tot op den ouderdom van 16 jaren te hebben volbragt, trad hij in militaire dienst en werd als kadet bij een regiment ingedeeld, dat in de Oost-Indien lag. Hij kwam de 31sten October 1821 te Bombaij; weldra bemerkte men dat de jonge officier groote vorderingen in de persische en in de landtaal had gemaakt en werd hij als tolk te Saratte geplaatst. In 1826 werd hij in het korps van den staf overgeplaatst; zijne hoogeren in rang wisten spoedig zijne talenten te waarderen en zochten er nut van te trekken. In 1830 zond Engeland een geschenk, bestaande in fraaije paarden, naar den Marajah *Runjeet-Singh* te Bombay; de luitenant *Burnes* werd op de aanbeveling van sir *John Maleolen* gekozen om hem naar Lahore te vergezellen, en tegelijker tijd belast met naauwkeurig alle landen aan den Indus en aan de andere zijde der rivier te onderzoeken. De reis van Mandavéa, in de provincie Cutch, van waar hij den 1sten Januarij vertrok, door Hydrabad naar Lahore, duurde tot den 31sten Julij. Van al de landstreken die *Burnes* doortrok, ontwierp hij plans en kaarten; van Lahore nam hij den weg door Sutledge naar Ludeana, waar hij den shah *Sooja-ool-Moolk*, die een engelsch jaargeld trok, ontmoette; in December 1831 bevond hij zich te Delhi, waar hij aan den grooten Mogol werd voorgesteld.

In Januarij 1832 ondernam hij zijne groote reis door centraal Asië; hij beschreef deze zijne reis en zijn werk was de bron voor al de berigten omtrent den toestand van Afghanistan. Het slot van dit werk houdt het volgende: » 't Is mij ondoenlijk al de gewaarwordingen te beschrijven die ik ondervond toen ik op nieuw den voet op den indischen grond zette. Al wat zich aan mijn oog voordeed, ontvlamde in de hoogste maat mijne gedachten en verbeelding. Bactrie, Transaxiana, Scythie, Parthie, Khorassan, Iran, al deze landen hebben wij met een navorschend oog gezien, wij hebben een groot gedeelte van de wegen gevolgd, die *Alexander* met zijne Macedoners ingeslagen heeft toen hij zich van Indië meester maakte; wij hebben de keizerrijken der Porussen en Taxelessen bezocht; wij hebben den Hydaspus bevaren, zijn den Indischen Caucasus overgetrokken, en hebben ons opgehouden te Balkh, waar weleer vorsten van griekschen oorsprong de kennis der geschiedenis, der wetenschappen en kunst verbreidden. Wij hebben de verschillende slagvelden van *Alexander* gezien en onderzocht, en den weg langgetrokken over welke hij *Darius* vervolgde."

In de maand Junij 1834 vertrok *Burnes* van Calcutta om naar Londen terug te keeren, waar hij op eene zeer onderscheidende wijs ontvangen werd; den 30sten December werd hij tot aan het hof voorgesteld. De boekhandelaar *Murray* deed zijn werk drukken 't welk een ongelooflijk debiet had. 900 Exemplaren werden van hetzelve op één dag verkocht, en de schrijver trok 800 ponden sterling van de eerste uitgave. Thans is hetzelve bijna in alle talen overgezet.

Burnes bleef achttien maanden in Engeland; den 1sten junij 1835 te Bombay teruggekeerd, werd hij bevorderd tot den rang van luitenant-kolonel en in September 1839 als politiek agent bij den shah *Soojah*, met een jaargeld van 5000 ponden sterling, gezonden. Zoodanig is de korte biographische schets van dezen uitstekenden man, die met negen andere engelsche officieren den dood in de residentie zelve van denzelfden shah *Soojah* gevonden heeft.

Ter AMSTERDAMSCHE BEURS van gisteren (22 *Februarij*) werden omgezet: Ned. 2½ pCt. 52 5/16, ¼, 5/16; dito 5 pCt. 101½; Syndik. 4½ pCt. 92 elf zest., ¾; dito 3½ pCt. 77; Handelmaats. 137, ⅛, ⅛; O. Indie 5 pCt. 99; Spanje Ardoins 22, 21 15/16; dito Coupon 28; oude Russen 105¼; dito 4 pCt. 89¼; Oost. Metall. 107; 6 pCt. 53; 5 pCt. 60; Mexiko 33¾, 34.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.